

[Axel Ivan Pedersen.]

kymring, hvis statens mindre alkoholindtægter var resultatet af større ædruelighed i befolkningen. Jeg tror, at både finansministeren og økonomi- og budgetministeren i overvejelser vedrørende denne sag kan slå sig til tåls med den engelske statsmands erklæring. Jeg tror det, så meget desto mere som jeg tør vove den påstand, at den danske stats alkoholindtægter ikke dækker de udgifter, som problemet påfører samfundet.

Jeg bestrider ikke folks ret til selv at bestemme, hvad de vil drikke. Det gør afholdsbevægelsen heller ikke. Det, vi gerne vil, er at bekæmpe misbruget, og herimod kan ingen med rette have noget at indvende.

Måske vil man sige, at min lige nævnte påstand om, hvad alkoholkonsumet koster samfundet, kun kan være en påstand, og det er selvfølgelig rigtigt, men dog en påstand, som kun en ædruelighedskommission gennem sit arbejde ville kunne enten bekræfte eller afkræfte.

Jeg mener også, at alkoholproblemets økonomiske rækkevidde må have en vis interesse i forbindelse med indtræden i fællesmarkedet, fordi vi som medlem heraf på et eller andet tidspunkt kommer til at tage stilling til spiritusafgifternes størrelse. Jeg har bemærket, at dette problem allerede i de nuværende fællesmarkedslande er under drøftelse, og at man, hvad jeg vil håbe, måske overvejer at forøge spiritusafgifterne i de pågældende lande.

Jeg beder derfor regeringen snarest tilendebringe sine overvejelser vedrørende folketingets henstilling, som i øvrigt indeholder tilstrækkelige direktiver til udarbejdelse af kommissoriet for en ædruelighedskommission.

Lad mig afslutte disse bemærkninger med et hjertesuk på baggrund af de mange penge, samfundet ofrer på forebyggende og oplysende arbejde vedrørende narkotikaproblemet, nemlig dette at det må forekomme enhver rettænkende besynderligt, at der i det forebyggende og oplysende arbejde vedrørende alkoholspørgsmålet kun anvendes en klatskilling fra samfundets side, nemlig omkring én titusindedel af statens alkoholindtægter. Jeg tror, at flere penge anvendt på dette område, der gælder såvel til det forebyggende som til det helbredende ar-

bejde, vil komme igen med renter og med renters rente.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen om finanslovsforslaget og udsætte mødet til kl. 14, hvor vi først går til dagsordenens punkter 2, 3 og 4, inden vi fortsætter finanslovdebatten.

Mødet udsat kl. 12.20.

Mødet genoptaget kl. 14.

Man gik til dagsordenens punkt 2, som var:

Forespørgsel til ministeren for udenrigsøkonomi, europæiske markedsanliggender samt nordiske anliggender af Poul Dalsager, Stetter, Nyboe Andersen, Hilmar Baunsgaard og Aksel Larsen:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om den markedspolitiske situation?“

Ordføreren for forespørgerne (Poul Dalsager): I betragtning af den udvikling, der i de seneste uger er sket med hensyn til forhandlingerne om Danmarks optagelse i fællesmarkedet sammen med de øvrige tre ansøgerlande, og i betragtning af, at Danmarks forhandlinger om optagelse nu er afsluttet, har de fem partier anset det for ønskeligt, at vi her i folketinget fik lejlighed til at diskutere de optagelsesbetingelser og øvrige resultater, der af ministeren for markedsanliggender er opnået ved forhandling med ministerrådet for De europæiske Fællesskaber.

Ministeren for udenrigsøkonomi, europæiske markedsanliggender samt nordiske anliggender (Ivar Nørgaard): I den skriftlige redegørelse, som er fordelt til tingets medlemmer, er der i detaljer redegjort for resultatet af de forhandlinger, som Danmark siden 30. juni 1970 har ført med De europæiske Fællesskaber om betingelserne for Danmarks indtræden.

Der var principiel enighed om hovedspørgsmålene i de danske forhandlinger alle-